

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban a Tímár Ügyvédi Iroda, dr. Tímár Mátyás ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. B. Szabó Ernő ügyvéd által képviselt alperes ellen, közgyűlési határozat megtámadása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. január 25. napján meghozott 1.K.27.164/2009/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperes részére 10.000 (tízezer) forint fellebbezési eljárási perköltséget.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes által a vele szemben hozott kizáró határozat törvénysértő volta miatt annak megsemmisítését kérte az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 10. § (1) bekezdése alapján, eljárási szabálysértések miatt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a fegyelmi eljárás elrendelése és a hozott határozatok törvényesek, az alperes alapszabályának, fegyelmi szabályzatának megfelelnek.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperesi 2009. április 18-i közgyűlés UGY/2008. számú - felperesi Vadásztársaságból kizáró - határozatát a F. B. 2009. február 7. napján kelt határozatára is kiterjedően megsemmisítette. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 30.000.- Ft + áfa perköltséget. Megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján a határozat törvénysértő voltát az Etv. 3. § (1) bekezdésére és 6. § (1) bekezdésére, valamint az alperes alapszabályára, fegyelmi szabályzatára figyelemmel ítélte meg az elsőfokú bíróság. Az alapszabály 8. § (1) bekezdés a) pontja, a 9. §, 12. § 7. pontja és a 24. §, valamint a fegyelmi szabályzat, annak 7. §-a, 11. § 2. pontja, 24. §-a felhívásával az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes alapszabálya és fegyelmi szabályzata nem áll összhangban egymással. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a 2008. november 16-án felpereshez címzett levél nem felel meg a fegyelmi szabályzat 11. §-ában foglaltaknak, továbbá a december 15-i levél nem tartalmaz konkrétumot, melyek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésére nem szabályszerűen került sor és az elkövetési magatartás sem indokolta az eljárás megindítását, hiszen egy a levelet teljességében nem is ismerő irat váltotta ki a vadásztársaságból ezt a lépést. Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy érdemben nem vizsgálta a felperesi állítások valóságtartalmát, mert az az eljárás tárgyát meghaladta. Mindezek alapján a támadott határozatokat megsemmisítette és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott a perköltségről.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a közgyűlési határozat hatályban tartását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Eddigi nyilatkozatait, jogi álláspontját fenntartotta. Kiemelte, hogy nem a közgyűlés rendelte el a fegyelmi eljárást, hanem az elnök, azaz a közgyűlés nem vonta el az elnök jogkörét, csak javaslatot tett; a szavazás arról szólt, hogy a tagság kéri az elnököt a fegyelmi eljárás elrendelésére. Utalt arra, hogy a f. b. kérésére az elnök kiegészítette, pontosította a fegyelmi elrendelését, melyről szóló levelet a felperes megkapta. Nem vitatta, hogy a fegyelmi eljárásban csak a vadásztársaság tevékenységét érintő, leglényegesebb, legfájóbb pontot, legkirívóbb vádaskodást emelték ki, az őzbak kérdését vizsgálták. Álláspontja szerint az alapszabály 12. §-a teljesült azáltal, hogy a f. b. által megállapítottakat a közgyűlés jóváhagyta. Iratellenesnek tartotta az indokolást, mert a bíróság nem vizsgálta a tartalmi kérdéseket, így nem tudhatta milyen súlyos volt a vádaskodás. Hivatkozott arra, hogy az egyesület tagjai ismerték a hivatkozott levél teljes tartalmát.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

Az alperesi társadalmi szervezet működésének alapelve a demokratikus önkormányzatiság. E működési elv keretén belül az alperes maga határozta meg működésének szabályait, amikor alapszabályát és fegyelmi szabályzatát megalkotta.

Az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján törvénysértésre hivatkozással indított perben a bíróságnak elsősorban azt kell vizsgálnia, hogy betartották-e a keresettel támadott határozat meghozatalánál a jogszabályokban és a belső szabályzatokban foglaltakat. Az alapszabály és a belső szabályzat, így a fegyelmi szabályzat rendelkezéseinek megsértése is törvénysértésnek minősül.

A felperes kizárólag eljárási szabálysértésre alapította keresetét, így a támadott határozat érdemi vizsgálata nem képezte az eljárás tárgyát. A másodfokú bíróság ezért mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából a támadott alperesi határozat érdemére, - a kizárás okát jelentő fegyelmi vétséget megalapozó tényállás körében - tett megállapítást, nevezetesen, hogy az elkövetési magatartás sem indokolta az eljárás megindítását.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az általa felhívott alapszabályi rendelkezések és a fegyelmi szabályzat rendelkezései nem állnak összhangban. Az alperes belső autonómiája következtében a bíróság feladatát nem képezhette az ellentmondásos alapszabályi és fegyelmi szabályzati rendelkezések feloldása. Ugyanakkor az alperes alapszabály 9. § rendelkezése szerint a fegyelmi eljárás részletes szabályait a fegyelmi szabályzat állapítja meg, így az alapszabály rendelkezése a fegyelmi szabályzat rendelkezéseire tekintettel alkalmazható volt.

Az alapszabály 12. §-a szerint a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik a kizárás. A fegyelmi szabályzat értelmében a közgyűlés a fegyelmi eljárásban másodfokon jár el.

A fegyelmi szabályzat 11. § (2) értelmében a fegyelmi eljárást az elnök rendeli el és az elrendelő iratban meg kell jelölnie azokat a tényeket és körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség alapos gyanúját alátámasztják.

A 2008. november 15. napján tartott taggyűlési jegyzőkönyv szerint a f. b. elnöke javaslata kérést fogalmazott az elnök felé. Ezt követően azonban a jegyzőkönyv rögzíti a szavazásra feltett kérdést, amelyből következően a közgyűlés által megszavazott határozat tartalmának a szavazásra feltettként megjelöltek tekintendők. Ennek megfogalmazása nem kérést, hanem az elnök felé kötelező eljárást, lényegében utasítást jelent. Az nem vitás, hogy az alperes elnöke e közgyűlési határozat alapján rendelte el a felperessel szemben a fegyelmi eljárást. Az alapszabály és a fegyelmi szabályzat rendelkezése a fegyelmi eljárás megindításában utasítási jogot az elnök felé nem tartalmaznak. Az alapszabály 12. §-ának a közgyűlés hatáskörére vonatkozó rendelkezése a fegyelmi szabályzatban foglaltakra figyelemmel nem értelmezhető akként, hogy a fegyelmi szabályzat 11. § (2) bekezdésében foglalt fegyelmi eljárás elrendelésére az elnök a közgyűlés utasítására lenne jogosult, illetve köteles. A fegyelmi szabályzat 11. § (2) bekezdése egyértelműen az elnök hatáskörébe utalja a fegyelmi eljárás elrendelését, az (1) bekezdés a kezdeményezés jogát adja csak „bármelynek”. A „bármely” azonban nem

jelentheti a közgyűlést, mert az alperes szabályzatai értelmében a közgyűlés a fegyelmi eljárás másodfokon eljáró fegyelmi szerve. Mindennek alapján a demokratikus önkormányzatiság elvébe ütközik a másodfokú fegyelmi szerv utasítása, de még a kezdeményezése is a fegyelmi eljárásra a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult felé.

A fegyelmi szabályzat 11. § (2) bekezdése egyértelműen előírja, hogy az elnök fegyelmi eljárást elrendelő iratában kell megjelölni a fegyelmi vétség gyanúját alátámasztó tényeket, körülményeket. Az elnök fegyelmi eljárást elrendelő levele, irata a fegyelmi szabályzat idézett rendelkezésének nem felelt meg. Az alperes olyan fegyelmi eljárást elrendelő iratot sem csatolt, amely az elnök eredeti aláírását tartalmazta volna. A fegyelmi szabályzat - a 13. § rendelkezéseire is tekintettel - a fegyelmi eljárást elrendelő irat hiányossága esetén történő eljárást nem szabályozza, a f. b-nak nem ad eljárási lehetőséget az elnök irányába. A kiegészített fegyelmi eljárást elrendelő irat sem felelt meg maradéktalanul a fegyelmi szabályzat 11. § (2) bekezdésében foglaltaknak, mert nem jelölte meg pontosan, konkrétan azon tényeket, körülményeket, amelyek az adott fegyelmi vétség alapos gyanúját alátámasztották.

Mindezek alapján az alperes a saját szabályzataiban foglalt eljárási rendet, szabályokat megsértve hozta meg a keresettel támadott határozatait. Az eljárási rend megsértésével meghozott határozat nem tekinthető törvényesnek. Az eljárási előírások megsértésével hozott határozat önmagában, a határozat érdemi vizsgálata nélkül alapot ad a keresettel támadott határozat törvénysértő jellegének megállapítására és így a támadott határozat megsemmisítésére.

Miután az elsőfokú bíróság saját indokai szerint érdemben nem vizsgálta a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló magatartást, az elsőfokú bíróság indokolásában szükségtelenül hivatkozott arra, hogy az alperes által sérelmezett "feljelentő" levelet a tagság mennyiben ismerte. Ezért az erre vonatkozó indokolást a másodfokú bíróság, mint szükségtelent mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiek szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A fellebbezési eljárási költség viseléséről a 78. § (1) bekezdés alapján határozott, melyben a felperest képviselő ügyvéd díját számolta el a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2), (5) bekezdése alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységre és az ügyvédi nyilatkozatra tekintettel nettó összegben.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az alperes eredménytelen fellebbezése folytán az állam viseli az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § értelmében.

Budapest, 2010. szeptember 2.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hiteléül:

Réczi Imréné
bírószági ügyintéző